



Hållå där!

Fredrika Ek, som cyklar runt jorden för att samla in pengar och bidra till en bättre värld.

Var är du nu? Hur långt har du cyklat?

Vilka är dina närmaste planer?

– Idag, den 16 november, befinner jag mig i västra Sichuan. Jag har precis rullat ner från den tibetanska högplatån med 15 bergspass över 4500 meter och har hittills cyklat omkring 1 500 mil. Nu börjar en tuff cykling i Kina. Lägre höjder men besvärligare topografi och sämre vägar.

Med alla dessa mil i benen och många upplevelser rikare, finns det något i dina förberedelser du borde ha gjort annorlunda?

– Visst finns det detaljer som kunnat göras annorlunda, men på det stora hela är jag fantastiskt nöjd. Skulle jag ändra någonting vore det att dra rutten genom Georgien och Armenien innan jag kom in i Iran, men de besöken får nu bli en annan gång.

Hur viktigt är det att våga tänka i nya banor när man ger sig ut på en resa som den du gör?

– På förhand trodde jag att det skulle vara en styrka att kunna hålla sig öppen och flexibel inför allt från nya maträtter till livsåskådningar. Nu vet jag att det är ett absolut måste.

Vad har du blivit mest förvånad över?

– Efter mitt första halvår på vägarna är medmänsklighet det jag alltid kommer att bära med mig. Jag har mötts av en gästvänlighet och värme som är utom denna värld. Var jag än vänder mig välkomnas jag av människor som utan att tveka öppnar sina hem och hjärtan, innan de ens vet

vad jag heter. Tiden i Iran och inte minst Uzbekistan kommer jag för alltid minnas av just denna anledning. Människor som i våra ögon inte har någonting, som inte har tillräckligt för att själva bli mätta, är enligt min erfarenhet de som ger mer av sig själva än några andra. Den här tiden har på riktigt fått mig att inse att människors förmåga till att ge, inte har någon som helst koppling till vad de tillsynes har. Medmänsklighet handlar om något helt annat.

Du har en blogg, hur många är det som följer den?

– Jag har några tusen tappra själar som hejar på mig via min blogg och mina kanaler i sociala medier.

Vilken är den vanligaste kommentaren du får?

– De flesta som kommenterar skickar helt enkelt stöd och glada tillrop, vilket alltid är jättekul. Viktigare är dock att jag förstått att min resa fått många att långsamt ändra sin bild av vad kvinnor/tjejer både kan och bör göra, vilket för mig känns otroligt viktigt.

Vad är ditt råd till människor som drömer om att ge sig iväg på samma sätt som du har gjort?

– Oavsett vad man drömmar om så tror jag att nyckeln till mycket är att helt enkelt våga ta beslutet. Man behöver inte alltid veta hur saker och ting ska gå till. Andra behöver inte tycka att man har en bra (eller ens genomförbar) idé. Om man verkligen vill någonting och på riktigt bestäm-

mer sig för att det är värt att kämpa för, då räcker det. I min värld så räcker det hela vägen jorden runt.

Är det något annat du vill förmedla?

– Jag vill alltid slå ett slag för insamlingen där man förbinder sig att betala en mindre summa pengar för varje mil eller kilometer jag cyklar. Pengarna går till act!onaid som är en internationell rörelse som jobbar för global rättvisa och utveckling.

FÖLJ FREDRIKA och läs mer om hennes cykeltur runt jorden på thebikeramble.com. Sedan denna intervju gjordes har hon passerat in i västra Kinas stora ökenområden och avverkat ytterligare några hundra mil. Samt fyllt 24 år.

TEXT: MATS WIGARDT FOTO: FREDRIKA EK

NÅGRA SIFFROR

(aktuella t o m 19 september)

Dagar i sadeln: 196

Länder som besökts: 18

Högsta bergspasset: 4 655 möh, Akbaitalpasset i Tadzjikistan

Högst belägna övernattning: 4 249 möh

Vänligaste människor: Iran

Bästa maten: Kebab i Turkiet

Bäst klädda: Kvinnorna i Turkmenistan

Max daglig distans: 157 km

Medelhastighet: 15,68 km/t

Antal punkteringar: 9

Stoppad av polisen: 11 gånger – 100 % Iran

Värst byråkrati: Uzbekistan

Flest hundattacker: Norra Grekland

Antal dagar utan dusch: Åtta, i Pamirbergen, Tadzjikistan